

שבילי שבעית

**פינט השמיטה בחסותו המכן
למצאות התלוויות בארץ**

בראשות הרה"ג שניאור זלמן רוח שטייט"א

תקציר דיני ביעור וידי משרות

א. במערב י"ט האחרון של פסח, בשנה הרביעית ושבנה השבעית לסדר שיטופיה, מקיימים מצאות בעור מעשרות. ועל כן שנה זו - שנה הרטשס"ח - השבעית לשליחיה, שיש לקיים מצאות בעור וידי מעשרות. וכל חיין במצאות בעור אחד גנרים אחד שישים.

ב. כיצד היא מצאות הביעור כל מי שברשותו פירות שהן טבל או ספק טבל, חייב להכשיר מון תרומות ומונשרות. פירות שהן דמאי, אף חיב להדרה ולהפרש מהן תרומות מעשרות שאינן מעכבים את היהודי.

ג. לאחר שהפריש תרו"ם, עליו ליתנות למתקבלים, דהיינו: תרומות לבן, ומונשר ראשון לילו. ומונשר נטע לענו. ובזמן הזה שאין מוננים תרומות להן, מונשר שתהא תקלה נעל יד, כי שיפריש יקבע מקום.

ד. פירות מונשר שני או רביעי, יהלל את קדושותם על מטבחן. ואת הקטבנה טב שאור כל המטבחן שברשותו מחלילים קודמים של מונשר שעירובע, לרל"ם, מטבח על מטבח אחר.

ה. לאחר שחילל הכל על המטבחן, ישמיד את המטבחן י"ט שישילנה לם הדול, וכן צורף לשחקה תחילה. וגם משליך לשאר נהרות, שחוק תחילה הוא בטבע. וגם איני נמצא בקרבתם, ישחוק את המטבחן, ויסורנו ברוח. ומוסתר שחוא דין שיכל להשמיד המטבחן ע"ז שרייתו בחומריהם שמקלים אותו.

ו. חובת הבישור בשנה השביעית היא: על הפירות והוליקות שנתינו בו מונשר בשנים ד, ה, י, לשימושו, אך מה שנתנו בימי משה ז' ואילך (בשנה זו), זמן ביעורם הוא בניתה הרבעית. שעת המונשר אינה נקבעת כלל הגדלים כאחת, ושונה היא בין הגדלים השוניים. ושווים הדברים גם לדין בעור מעשרות. [פירות שיישיתו שמונשרים בשבעית, זמן בעורם הוא בשבעית ושיהזרה בדעתנו וביריות המאונחים להקפיד להפריש תרו"ם לפני זמן הביעור].

מצאות ידי משרות:

ג. לאחר שהפריש ובעור את כל מושתוחין, מצאות עשה להתווות לפני ה'. וזה הגרא וידי מונשר. מצואה זו נוגגת בין בפי הבית ובין שלאל בפה הבית.

ה. זמן היידי הוא, בזמן המנחה של י"ט האחרון של פסח טבנה הרבעית והשביעית, לאחר שביעי' האחלה, גמור לברר כל מושתוחין.

ט. נסח היידי הוא הנזכר בכתוב: (דברים כ"ג, פ"ט, י' ג' ז' ז') בערעת הקדש מן ביתה וכו'. לא אכלתי אכני ממן ומן, השקיפה ממן קדרש מן טהרים וכו'. (אללא שהרג בורה להתחילה מתחילה הפרשה "כ' תכללה").

ו. אין אדם מוחדר, אלא אם כן הרכיש כל מושתוחין, וננת המונחות לבניהם. ולכן, מי שירה ברטונו פירות לש כל דיא, ולא נתן את המונשרות ללי' דיא, אלא הפריש את המונשר אוישון, ואכל בערבו, אינו מוחדר. שכideal אמרו גם ננתוי ללי', ונמצא דברו של מושתוע, לא זדו מונשר וכן הראה של מושתוע, נוגה זדו מונשר וכן הראה.

א. אם בזמן הזה נוגה זדו מונשר וכן הרא דעת רון הוש"ע, והגאון אגד"ת הנהיג לקרוא אתircשת היידי במנחה של שביעי של סוף בכיצור מונש ספר תורה. וקוראים בין אשורי לתפילה העמודה של מונחה, את ברשות היידי מ"כ תכללה" עד "בביה חלב" ובדש" מותר ספר תורה (לא ברוכת לפניה ואחריה).

המכון למצאות התלוויות בארץ, יקיים בעזהש"י במערב י"ט האחרון של פסח, את מצאות בעור מונשרות של כל המטבחן הממידות לילול מונשר שני ובער, של "בית המושר" ע"ש' המeson, על ידי השלחת המטבחן לם הדול.

כל המונשיון שוקיים גם במטבחנו מצואה

ו. ז' עירור את המטבחן: בירושלים: למשחתת אבטן רח' אלשר המכט 6 ירושלים • **בבנין ברק:** למשחתת רוח רח' רב אמי 8. או למשחתת רוח רח' ברבי חם 20 נגנון.

באלעד: למשחתת רוח רח' ברבי חם 20 נגנון • **פתח תקווה:** להנער נד ערב גת ראשון [בלנד] • **פתח תקווה:** למשחתת ראש רבי יהודה הילשא 41/16 גת הדר פ"ת

לפרנסת סופרים ואשלות בשעה חתימתה
נתן למתנת למכון נבל' 08-9214829
מושב בית נז'יאל ד.ג. טקסישן
מיקוד 99794 טל': 08-9214829